

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 43397

Kl. 37 c, 1/02

Józef Handzelewicz
Warszawa, Polska

37c 1/24

Dachowe pustaki ceramiczne oraz dach wykonany z tych pustaków

Patent trwa od dnia 3 grudnia 1959 r.

Przedmiotem wynalazku jest zespół ceramicznych pustaków dachowych oraz dach wykonany z tych pustaków.

Dotychczas znane są ceramiczne pustaki dachowe, które w odróżnieniu od zwykłych dachówek stanowią nie tylko element pokryciowy, ale również nośny. Charakterystyczną cechą tych pustaków jest wystające w dół kolanko, które powiązane zaprawą z odpowiedniego kształtu kolankiem sąsiedniego pustaka tworzy w konstrukcji dachowej żeberko nośne. Znane pustaki posiadają jednak tę zasadniczą niedogodność, że mogą służyć jako elementy nośne do pokryć na niewielkich rozpiętościach, ponieważ utworzone żeberka nośne posiadają ograniczoną wytrzymałość. Ponadto wadą ich jest skomplikowany, trudny do wykonania kształt oraz konieczność stosowania do pokrycia kształtek lewych i prawych, to znaczy posiadających kolanka odpowiednio z lewej i z prawej strony. Znane pustaki posiadając skomplikowanego

kształtu powierzchnię spodnią stwarzają również poważne trudności przy kryciu dachu.

Powyższe wady usuwają pustaki ceramiczne według wynalazku w ten sposób, że nie posiadają one kolanek, ale obejmują pustaki dwóch rodzajów: a) pustaki o spodach płaskich, służące do pokrywania dachów o niewielkich rozpiętościach lub pokrywania przestrzeni międzykrokwiowych, oraz b) pustaki lewe i prawe, o spodach skośnych, tworzące krokwie dachowe.

Budowę pustaków według wynalazku i konstrukcję dachów z tych pustaków wyjaśnia rysunek, na którym fig. 1 przedstawia połączone zaprawą cementową dwa jednakowe pustaki o spodach płaskich, fig. 2 — połączone zaprawą dwa pustaki: lewy i prawy o spodach skośnych, fig. 3 — przykład konstrukcji dachów mansardowych z pustaków płaskich według wynalazku, fig. 4 — przykład konstrukcji dachów dwuspadowych, wspartych na ściankach działowych poddasza — z pustaków płaskich, fig. 5 —

mijankowy układ tych pustaków według wynalazku w pokryciu dachowym, fig. 6 — przykład konstrukcji dachów o znacznych rozpiętościach, przy użyciu pustaków krokwiowych i pustaków płaskich oraz sposób wykonywania tych dachów, a fig. 7 — przykład konstrukcji tych dachów z pustaków krokwiowych, uzupełnionych pustakami płaskimi.

Pustak o spodzie płaskim (fig. 1) stanowi drążoną płytę ceramiczną, której górna powierzchnia 1 ma kształt esówki, natomiast dolna 2 jest płaszczyzną. Z prawej strony pustak zaopatrzony jest w występ 3, w kształcie jaskółczego ogona oraz dwie bruzdy 4 i 5 o przekroju okrągłym lub owalnym, z lewej posiada wgłębienie 6, zakończone u góry wystającym grzebieniem 7, który wchodzi w odpowiednią bruzdę 4, sąsiedniego pustaka. Górna powierzchnia pustaka o kształcie esowym jest zaopatrzona z dwóch stron w obrzeża 8 i 9, zachodzące na górną powierzchnię sąsiednich pustaków, zapewniając właściwy spływ wody.

Pustaki krokwiowe (fig. 2) według wynalazku są w porównaniu z pustakami o spodach płaskich wzmocnione dolną klinową płytą o uźebrowaniu 12, prostopadłym do powierzchni spodniej. Ponadto ta boczna strona pustaka, która łączy się z sąsiednim pustakiem krokwiowym, jest zaopatrzona w dwa występy 13, w kształcie jaskółczego ogona oraz dwie takiegoż kształtu bruzdy 14, odpowiadające występom sąsiedniego pustaka. Dolna bruzda 15, utworzona przez zestawienie lewego i prawego pustaka krokwiowego, jest nieco szersza, tak że umożliwia wprowadzenie stalowych prętów zbrojeniowych 10.

Dachy mansardowe (fig. 3) oraz dwuspadowe (fig. 4), w których ścianki działowe poddasza podtrzymują połacie dachu, mogą być kryte wyłącznie przy użyciu pustaków płaskich. Dachy te tworzą po wypełnieniu bruzd zaprawą cementową, wskutek wzajemnego zazębienia się grzebieni w bruzdach, monolitową płytę dachową o nośności wystarczającej przy niewielkich rozpiętościach. Do krycia dachów o dużych rozpiętościach stosuje się pełny zespół pustaków ceramicznych według wynalazku, obejmujący

lewe i prawe pustaki o spodach skośnych (fig. 2), które po złożeniu tworzą krokwie dachowe, dodatkowo zbrojne stalowymi prętami 10 oraz pustaków o spodach płaskich (fig. 1), wypełniających przestrzeń międzykrokwiową. Utworzona w ten sposób konstrukcja dachów (fig. 7) jest samonośna.

Wiązanie poprzeczne opisanych pustaków w płycie dachowej odbywa się mijankowo tak, że spoina poprzeczna każdego pustaka trafia na pół długości pustaka sąsiedniego, wskutek czego każdy pustak wiąże się z sześcioma sąsiednimi (fig. 5 i 7), stwarzając korzystne własności wytrzymałościowe płyty.

Krycie dachów z pustaków ceramicznych według wynalazku może być wykonane na drewnianych rusztowaniach przenośnych fig. 6, składających się z pionowych słupków 16, przystosowanych do ich skracania lub wydłużania, w zależności od wysokości i profilu dachu, poziomych płatwi 17 oraz przesuwanych po nich podpór 18, na których układa się pustaki. Rusztowanie uzupełniają trepy 19, równoległe do linii dachu, umożliwiające murarzowi układanie dachu na wysokości pasa bez zginania się.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e

1. Dachowe pustaki ceramiczne, stanowiące samonośny element zastępujący krokwie dachowe, znamienne tym, że posiadają dolną klinową płytę (11), poziomą poprzeczkę (16) z prostopadłymi do spodniej powierzchni żeberkami (12) oraz ścianką boczną (13), stanowiącą przedłużenie pionowej ścianki pustaka i zaopatrzoną w znane występy w kształcie jaskółczego ogona i odpowiednie zagłębienia, umożliwiające wprowadzenie stalowych prętów zbrojeniowych.
2. Dach wykonany z pustaków według zastrz. 1, znamienny tym, że pomiędzy parami związanych ze sobą pustaków krokwiowych osadzone są pustaki płaskie (fig. 1).

J ó z e f H a n d z e l e w i c z
Zastępca: inż. Zbigniew Kamiński,
rzecznik patentowy

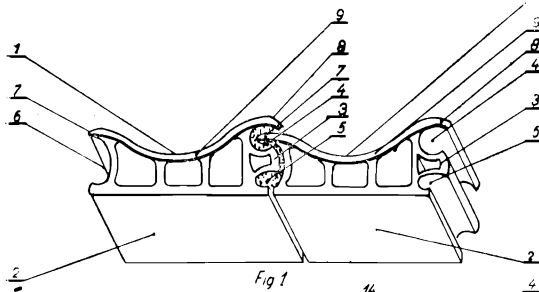

Fig 1

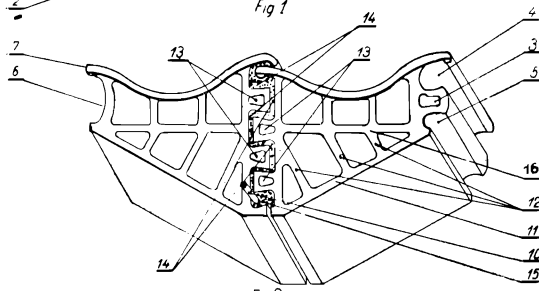

Fig 2

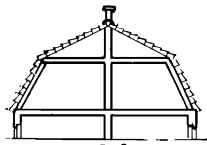

Fig 3

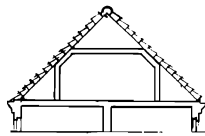

Fig 4

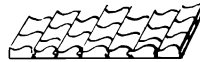

Fig 5

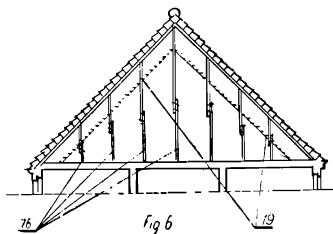

Fig 6

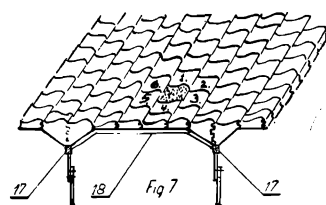

Fig 7

Fig. 1.